

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 52/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 20 listopada 2019 roku w sprawie II K 495/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Błędna ocena zeznań A. M. i wyjaśnień oskarżonego (pkt II a apelacji) i brak wskazania powodów deprecjacji procesowej zeznań A. M. (pkt II e apelacji), opieranie się na protokole z odtworzenia zapisu monitoringu z postępowania przygotowawczego, a pozostawienie poza oceną	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>odtworzenia monitoringu na rozprawie (punkt II b apelacji), błędne uznanie rozpoznania oskarżonego przez M. M., M. G. i M. L. za nie budzące wątpliwości (pkt II d apelacji).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd prawidłowo ocenił zeznania A. M. i wyjaśnienia oskarżonego. Na sprawstwo oskarżonego wskazują wiarygodne zeznania pokrzywdzonej M. M. i trzech świadków (M. G., M. L. i A. S.). W szczególności A. S. jest świadkiem obiektywnym, nie jest związana z żadną ze stron, samego momentu zadawania ciosu nie widziała, ale opisując zdarzenie wskazała, że po zadaniu jej ciosu pokrzywdzona padła na ziemię nieprzytomna, podniosła się po jakimś czasie, nie było w tym momencie przy niej drugiego napastnika - potwierdza to</p>			

przebieg zdarzenia opisywany przez pokrzywdzoną i świadków M. G. i M. L., a stoi w sprzeczności z wersją A. M. z rozprawy. Ponadto nie ma żadnego racjonalnego powodu dla którego pokrzywdzona M. M. i związane z nią towarzysko M. G. oraz M. L. miałyby pomawiać akurat oskarżonego kosztem A. M., którego w ten sposób miałyby wybielać i chronić - a niby czemu ?. Przecież obaj ci mężczyźni są dla w/w kobiet osobami obcymi, a pokrzywdzona M. M. doznała poważnej krzywdy (cios sprawcy złamał jej żuchwę, konieczne było leczenie operacyjne), nie jest więc wiarygodne, że "odpuściła" rzeczywistemu sprawcy i nie wiedzieć czemu pomawiałaby jego kolegę. To samo dotyczy zeznań M. G. i M. L. - czemu miałyby chronić A. M., człowieka całkowicie dla nich obcego. Dlatego słusznie dano im wiarę.

Również
rozpoznanie przez
tych świadków
oskarżonego, jako
sprawcy obrażeń
pokrzywdzonej
zadającego jej cios
w szczękę, nie
budzi wątpliwości.
Przecież
pokrzywdzona
widziała
oskarżonego
bezpośrednio z
bardzo bliskiej
odległości, stała z
nim twarzą w twarz,
wymieniła z nim
kilka słów zanim
doszło do zadania
ciosu. Podobnie
z bardzo bliskiej
odległości sprawcę
widziały M. G. i
M. L.. Obecność
tych dwóch kobiet
na miejscu zdarzenia
i w jego czasie
pośrednio
potwierdza również
A. M. (będzie to
jeszcze omówione).
Skoro każdemu ze
świadków osobno
okazano tablicę
poglądową ze
zdjęciami
oskarżonego i trzech
pozorantów, to
przecież z samego
tego faktu nie
wynika, że doszło
do jakiejś sugestii
ze strony policji.
Przecież obrońca
nie twierdzi, że
świadkowie mogli
ze sobą konsultować
układ zdjęć na

tej tablicy przed czynnością okazania, nic na to nie wskazuje i Sąd z urzędu takiej możliwości nie widzi. Skoro tak, to nie ma znaczenia, że była to ta sama tablica. Ponadto obrońca sugerując, że świadkowie pomylili oskarżonego z A. M. pomija, że wskazywali oni na bardzo charakterystyczny szczegół, który ich odróżniał i wykluczał pomyłkę - otóż tylko jeden z nich w chwili zdarzenia nosił okulary, a pokrzywdzoną uderzył ten bez okularów, czyli oskarżony (k. 252, k. 256).

Natomiast A. M. ma pobudkę, aby kłamać, bo jest kolegą oskarżonego, ponadto sam twierdzi, że M. M. go ugryzła, więc biorąc na siebie za oskarżonego odpowiedzialność za zadanie jej ciosu w twarz liczył na to, że jego odpowiedzialność zostanie zniesiona lub złagodzona bo sąd uwierzy w jego wersję o obronie koniecznej. Ponadto znamienne jest, że

w postępowaniu przygotowawczym A. M. nie zeznawał o tym, że uderzył jakąś kobietę, a co do ugryzienia stwierdził, że nie ma pojęcia, która z "trzech dziewczyn" go ugryzła (co nota bene potwierdza, że wszystkie trzy kobiety, tj. M. M., M. G. i M. L. były w bezpośredniej bliskości i każda mogła się przyjrzeć wyglądowi zarówno A. M., jak i oskarżonego).

Dlatego zeznania A. M. z fazy postępowania sądowego są niewiarygodne. Zarzut braku przedstawienia tej argumentacji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jest chybiony, bo nie ma to wpływu na treść samego wyroku.

Z zapisów monitoringu nic innego nie wynika i nie da się więcej z tego źródła odtworzyć, albowiem na skutek usterki kamery wyłączała się ona co 8 sekund. Nagranie to było odtwarzane na rozprawie (k. 328) i ani obrońca nie wykazał, ani Sąd Okręgowy z urzędu

nie stwierdza, aby wynikało z niego cokolwiek innego niż z protokołu oględzin tego nagrania sporządzonego w postępowaniu przygotowawczym (k. 42).			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wyrok w zakresie skazania jest słuszny, a zarzuty apelacyjne w zakresie przypisania oskarżonemu czynu bezzasadne.			
3.2.	Błędne oddalenie przez Sąd Rejonowy wyszczególnionych w apelacji wniosków dowodowych (punkt II c apelacji).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Wnioski dowodowe wyszczególnione w			

w/w zarzucie
apelacyjnym
zasadnie zostały
oddalone w toku
pierwszej instancji.
Są to wnioski
o przesłuchanie w
charakterze
świadków
ratowników
medycznych w
osobach K. B. i C.
S., który to dowód
nie był przydatny do
rozstrzygnięcia tej
sprawy, przyjechali
oni bowiem na
miejsce długo po
zdarzeniu, gdy
pokrzywdzona
zdążyła się już
ocknąć i odzyskać
przytomność, a
sprawcy nie było
w miejscu jej
przebywania
(potwierdzają to
zeznania A. S.,
która sama wzywała
pomoc medyczną
do pokrzywdzonej
dzwoniąc na numer
112 - vide zeznania
k. 249v). Ponadto
oddalono wniosek o
przesłuchanie P. R.,
która miała wraz z A.
S. wychodzić z lokalu
- i również dowód
ten nie był przydatny
do rozstrzygnięcia
sprawy, skoro
kobiety te wyszły
z lokalu już
po zadaniu ciosu
przez oskarżonego
i oddaleniu się
przez niego, co
w zasadzie jest
bezsporne (sporne

jest, kto ten cios zadał, a na ten temat wnioskowany świadek nie mógł mieć żadnej wiedzy). Oddalono również wniosek o przesłuchanie policjantów interweniujących po inkryminowanym zdarzeniu i słusznie, albowiem dowód ten nie był przydatny do rozpoznania sprawy, gdyż interwencja ta nie dotyczyła czynu zarzucanego w tym postępowaniu tylko kolejnego zdarzenia, z udziałem częściowo tych samych osób, ale w zupełnie innej fazie wydarzeń, nawet w innym miejscu i czasie (bo nieco dalej i później) i policjanci ci nie mogli mieć żadnej wiedzy na temat czynu objętego aktem oskarżenia w przedmiotowej sprawie.

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny.			
Wyrok w zakresie skazania jest słuszny, a zarzuty apelacyjne w zakresie przypisania oskarżonemu czynu bezzasadne.			
3.3.	Obraza postępowania z uwagi na błędne wyliczenie kosztów zastępstwa procesowego (punkt II g apelacji).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd Rejonowy bezkrytycznie podszedł do złożonego przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej zestawienia kosztów zastępstwa procesowego (k. 326), mimo, że zawiera ono błędy. Ponadto Sąd może miarkować wynagrodzenie pełnomocnika i obrońcy z wyboru, w tym przypadku wnioskowane kwoty były przesadzone. W szczególności stawkę za postępowanie przygotowawcze			

policzono jak za śledztwo, choć było to dochodzenie, oraz bezzasadnie zasądzono sześciokrotność takiej stawki, choć w tej fazie procesu pełnomocnik nie był szczególnie aktywny. Dlatego za tę fazę procesu należy się zwrot kwoty 360 zł, a nie 3600 zł. Niezasadne było również aż sześciokrotne podwyższenie wynagrodzenia za rozprawę, zdaniem Sądu Okręgowego nakład pracy uzasadnia trzykrotne podwyższenie stawki (czyli zasadzenie kwoty 2520 zł zamiast 5040 zł). Terminów dodatkowych na których pełnomocnik był obecny było 3 a nie 4, zaś stawka za termin dodatkowy wynosi 20 procent stawki podstawowej czyli 168 zł a nie 1680 zł. Nawet więc przy przyjęciu przelicznika trzykrotności stawki za terminy dodatkowe należało zasądzić 1512 zł ($3 \times 168 = 504$, $504 \times 3 = 1512$). Zatem łącznie koszty zastępstwa procesowego nie

powinny przekraczać kwoty 4392 zł (360 + 2520 + 1512 = 4392).		
Wniosek		
O uchylenie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nie ma podstaw do uchylenia tego rozstrzygnięcia ale są do obniżenia wysokości zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia za wyjątkiem punktu 3		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia poza kwotą zastępstwa procesowego były słuszne.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Wysokość kosztów zastępstwa procesowego, o których orzeczono w pkt 3.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Koszty te były zawyżone - zostało to już szczegółowo omówione przy		

okazji analizy zarzutów apelacyjnych.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Zasądzono zwrot kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję według stawek przyjmując stawkę minimalną.	
4	Wobec uznania apelacji obrońcy za co do zasady bezzasadną zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków postępowania	

	odwoławczego i opłatę za drugą instancję.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------